Republika Hrvatska
Općinski sud u Sesvetama
Stalna služba u Vrbovcu
Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 22

Poslovni broj Pn-13/2020-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Vrbovcu, sudac toga suda Ljiljana Košić, kao sudac pojedinac, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Matića (OIB: 87818641887) iz Gradeca, Zabrđe 4, zastupanog po punomoćniku Dragutinu Rendeliju, odvjetniku iz Sesveta, protiv tuženice Gerde Matić-Steinbach (OIB: 40707184470) Republike Austrije, 1130 Wien, Speisinger Strasse 11/317, zastupane po punomoćniku Mislavu Šarcu, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene neposredne, glavne i javne rasprave 2. listopada 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Andreje Grugan Šagud, odvjetnice iz Svetog Ivana Zeline i punomoćnika tuženice, 25. studenog 2026. donio, objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Zorana Matića koji glasi:

" Nalaže se tuženici Gerdi Matić-Steinbach iz Republike Austrije, 1130 Wien, Speisinger Strasse 11/317 da tužitelju Zoranu Matiću iz Gradeca, Zabrđe 4 isplati iznos od 35.526,90 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos tekućima od 27. studenog 2018. pa do isplate.", kao s neosnovanim.

II. Odbija se tužitelj Zoran Matić sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 15.837,75 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos, kao s neosnovanim.

III. Nalaže se tužitelju Zoranu Matiću da tuženici Gerdi Matić-Steinbach naknadi troškove postupka u iznosu od 12.535,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 25. studenog 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Odbija se tuženica Gerda Matić-Steinbach sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.341,40 eura zajedno s kamatama na taj iznos, kao s neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je s tužiteljicom dana 30. ožujka 2012. na Općinskom sudu u Sesvetama u predmetu poslovni broj P-1213/2011 sklopio Sudsku nagodbu kojom se tužitelj obvezao tuženici isplatiti iznos od 23.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti najkasnije do 30. ožujka 2013. Tuženica je protiv tužitelja na Općinskom sudu u Splitu radi naplate tog iznosa od 23.000,00 eura pokrenula ovršni postupak na nekretninama tužitelja. Po prijedlogu tuženice sud je dana 22. svibnja 2013. donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2513/2013 kojom je određena ovrha na dvije tužiteljeve nekretnine u pisane u zemljišnoknjižni uložak broj 1257 k.o. Duće i to kč.br. 2209/1, vinograd od 3012 m2 i zemljišnoknjižni uložak broj 2047 k.o. Duće i to kč.br. 2209/2, šuma od 325 m2.

2. Tužitelj nadalje navodi da je dana 8. siječnja 2014. za vrijeme dok se vodio ovršni postupak tuženici isplatio iznos od 15.000,00 eura te joj je ostao dužan još 8.000,00 eura na ime glavnice. Tuženica mu je nakon isplate iznosa od 15.000,00 eura izdala Potvrdu na kojoj je ovjerila svoj potpis kod javnog bilježnika Velimira Čerića iz Zagreba dana 9. siječnja 2014. pod poslovnim brojem OV-193/2014. Obzirom da tuženica o navedenoj uplati nije obavijestila sud pred koji se vodio ovršni postupak isti je dovršen na način da je tuženica naplatila iznos od 23.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na ime glavnice te kamate i troškove koji su na taj iznos tekli i radi tog iznosa nastali. Tužitelj ističe kako je tuženica, iako je stvarni dug bio 8.000,00 eura, dva puta naplatila iznos od 15.000,00 eura čime je tužitelja oštetila za taj iznos.

3. Tužitelj nadalje navodi da je dana 26. studenog 2018. sud je donio rješenje kojim su tuženici dosuđene nekretnine na ime naplate njezina duga prema tužitelju. Dana 18. ožujka 2019. sud je donio rješenje kojim je ovrha u predmetu Ovr-2513/2013 dovršena u cijelosti. Provođenjem ovrhe tužitelju je nastala šteta jer mu je tuženica ponovno naplatila već plaćeni iznos od 15.000,00 eura i jer su predmetnom ovrhe bile dvije nekretnine koje su obje prodane, dok je za naplatu iznosa od 8.000,00 eura, zateznih kamata i troškova na taj iznos bilo dovoljno prodati jednu nekretninu. Tužitelj navodi da je nekretnina upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 1257 k.o. Duće i to kč.br. 2209/1, vinograd od 3012 m2 bila prodana za 128.351,00 kuna, a nekretnina upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2047 k.o. Duće i to kč.br. 2209/2, šuma od 325 m2 za iznos od 138.126,00 kuna. Ukupno je tužiteljica naplatila iznos od 266.477,00 kuna, a trebala je naplatiti iznos od 108.331,65 kuna. Tužitelj nadalje ističe kako bi se tužiteljica namirila da je prodala nekretninu upisanu u zemljišnoknjižni uložak broj 1257 k.o. Duće i to kč.br. 2209/1, vinograd od 3012 m2 te bi njemu od te prodaje ostalo još 20.000,00 kuna, a nekretnina upisana u zemljišnoknjižni uložak broj 2047 k.o. Duće i to kč.br. 2209/2, šuma od 325 m2 je procijenjena na iznos od ukupno 276.250,00 kuna pa je tužitelju slijedom svega navedenoga prodajom obje nekretnine nastala šteta u iznosu od 296.250,00 kuna, koji iznos je tužitelj potraživao u tužbi. Nakon provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja tužitelj je konačno specificirao tužbeni

zahtjev te je od tuženice na ime naknade štete zatražio iznos od 35.526,90 eura (ranije: 267.677,43 kuna).

4. U odgovoru na tužbu tuženica je navela da je tužitelj u sudskoj nagodbi poslovni broj P-1213/2011 u čl. VII izričito i nedvojbeno izjavio kako je suglasan da tuženica može neposredno na temelju te sudske nagodbe zatražiti ovrhu na predmetnim nekretninama radi prisilne naplate bilo koje od tražbina iz točke I. nagodbe i to odmah po dospjelosti. Nadalje je navela da tužitelj kao stranka predmetnog ovršnog postupka nije u tom postupku prigovarao ničemu, niti je koristio bilo koje drugo pravno sredstvo pa čak nije niti osporavao ili prigovarao visini ni predmetu ovrhe. Tužitelj u ovršnom postupku nije niti podnio žalbu na rješenje o dosudi.

5. Tuženica u odgovoru na tužbu nadalje navodi kako je pokrenula ovrhu na obje založene nekretnine budući je konačan iznos duga radi dodatnih troškova, zateznih kamata te troškova ovršnog postupka, bilo nemoguće unaprijed predvidjeti, kao niti trajanje samog ovršnog postupka. Na nemogućnost predviđanja konačnog iznosa njezinog potraživanja utjecala je i procjena vrijednosti predmetnih nekretninama, odnosno konačni iznos za koji bi se nekretnine prodale kao i uopće postojanje potencijalnih kupaca. Dakle, tuženica nije mogla znati u kojoj visini će se procijeniti predmetne nekretnine, niti hoće li se iste prodati na dražbi i koja od dvije založene nekretnine bi se mogla prodati. Tuženica je napomenula kako bi u slučaju da je kupovnina za predmetne nekretnine premašivala iznos potraživanja, troškove postupka i kamata, eventualni višak od prodaje bio vraćen tužitelju, no kako se tuženica u ovrsi nije naplatila u cijelosti do navedene situacije nije niti došlo.

6. Tuženica je nadalje navela da tužitelj provedbom ovrhe na obje nekretnine ni na koji način nije pretrpio štetu obzirom da je na tim nekretninama bila pokrenuta i druga ovrha od drugog ovrhovoditelja koja se bila pripojila predmetnom ovršnom postupku. Naime, tužitelj je bio dužnik i vjerovnika Zlatka Pankovića u čiju korist je na predmetnim nekretninama bila upisana privremena mjera zabrane otuđenja predmetnih nekretnina pod poslovnim brojem Z-659/2013, ali koja zabrana je upisana u zemljišnim knjigama nakon upisa založnog prava tuženice te je Zlatko Panković 2016. pokrenuo i ovršni postupak radi naplate svoje tražbine na istim nekretninama na kojima je tuženica ranije pokrenula ovrhu radi naplate svoje tražbine. Zlatko Panković je ostao nenamiren u svojoj ovrsi.

7. Odlučujući o osnovanosti tužbenoga zahtjev sud je izvršio uvid u tužbu (list 1-3), potvrdu o isplati (list 5), pismo namjere (list 6), prijedlog za ovrhu (list 7-9), sudsku nagodbu (list 11-13), rješenje o ovrsi (list 14), procjenu nekretnina (list 16), rješenje Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 od 26. studenog 2018. (list 18-19), rješenje o dovršetku ovrhe (list 20-21), odgovor na tužbu (list 27-30), povijesni prikaz izvatka iz zemljišne knjige (list 32-35), iskaz tužitelja kao stranke (list 59-60), iskaz tuženice kao stranke (list 63-65), iskaz svjedoka Zlatka Pankovića (list 71-72), nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka dipl. ecc. Tome Dlake (list 86-94), dopunski nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka dip. ecc. Tome Dlake (list 119-120) te spis Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014.

8. Nakon ocjene svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine

br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08 i 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 dalje ZPP)) ovaj sud smatra da konačno specificirani tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

9. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da mu je tuženica svojim postupanjem u ovršnom postupku prouzročila štetu umanjenjem njegove imovine te je stoga ista obvezna sukladno odredbi čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26, dalje ZOO) istu naknaditi.

10. Odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO propisano je da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

11. Tuženica u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi da je rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 od 26. studenog 2018. utvrđeno kako tamo ovrhovoditeljica, a ovdje tuženica ima potraživanje prema ovršeniku, ovdje tužitelju u iznosu koji je znatno veći od iznosa kupovnine. Odnosno sud je utvrdio da je ukupan dug ovršenika, ovdje tužitelja na dan 13. rujna 2018. iznosio 268.073,20 kuna dok su nekretnine prodane za ukupan iznos od 266.477,00 kuna. Rješenjem od 3. travnja 2019. Općinski sud u Splitu naložio je ovršeniku, ovdje tužitelju da naknadi ovrhovoditelju, ovdje tuženici dodatan iznos troška od 14.937,50 kuna. Tuženica ističe da se u ovrsi nije naplatila u cijelosti.

12. Iz iskaza tužitelja kao stranke (list 59-60) proizlazi da je sa tuženicom Gerdom Matić Steinbach bio u braku te su 2012. sačinili pisani sporazum o podjeli imovine stečene tijekom trajanja braka. U tom sporazumu su naveli kako je on dužan tuženici na ime bračne stečevine isplatiti iznos od 23.000,00 eura. Koliko se sjeća nisu dogovorili rok do kojega taj iznos treba platiti tuženici. U vlasništvu su mu ostale dvije nekretnine koje su u naravi građevinske parcele i nalaze se u Omišu. Zna da je njegova supruga stavila zabilježbu zabrane prodaje tih nekretnina još za vrijeme trajanja postupka podjele imovine stečene tijekom trajanja braka. 2014. godine je tuženici isplatio 15.000,00 eura na ime bračne stečevine, odnosno ispunio je dio svoje obveze navedene u sporazumu o podjeli imovine. O tome mu je tuženica izdala potvrdu te je prilikom predaje iznosa od 15.000,00 eura sa tuženicom dogovorio da ostatak duga od 8.000,00 eura isplati u dogledno vrijeme, odnosno koliko se sjeća u narednih godinu dana, no o tome nisu sačinili nikakvu pisanu potvrdu. Nakon što je tuženici isplatio navedeni iznos otišao je na rad u Austriju. Jednoga dana stigla mu je obavijest od Općinskog suda u Splitu da se na njegove dvije nekretnine koje se nalaze u Omišu provodi ovrha. On je time bio iznenađen obzirom da je sa tuženicom dogovorio da će on isplatiti dugovani iznos. Ostatak od 8.000,00 eura nije joj isplatio obzirom da se provodio ovršni postupak. Tužitelj je kontaktirao sa tuženicom za vrijeme trajanja ovršnog postupka te joj je dao do znanja da nije u redu da se ovrha provodi na oba dvije nekretnine obzirom da je preostao iznos od 8.000,00 eura za naplatu na što mu je tuženica rekla da te dvije nekretnine idu u paketu te ukoliko nakon prodaje nekretnina, te kada se podmiri njezin dug i nastali troškovi, ostane određeni novčani iznos isti će biti isplaćen njemu. Tužitelj je kontaktirao i sa punomoćnicima tuženice koji su mu dali do znanja da su nastali veliki troškovi u ovršnom postupku. Nakon što su nekretnine prodane, a njemu nije uplaćen nikakav iznos shvatio je da se ovrha provodila i za iznos od 15.000,00 eura koji iznos je on tuženici platio 2014. godine.

Nikada nije obavijestio sud u Splitu koji je vodio ovrši postupak o tome da je on tuženici platio tih 15.000,00 eura, već se nakon što je postupak dovršen obratio odvjetniku i podnio ovu tužbu kako bi od tuženice tražio naknadu štete koja mu je nastala. Do iznosa koji potražuje od tuženice u ovom postupku došao je uzimajući u obzir da u ovršnom postupku nisu trebale biti prodane oba dvije nekretnine te je to minimalna tržišna vrijednost jedne nekretnine.

13. Iz iskaza tuženice kao stranke (list 63-65) proizlazi da je sa tužiteljem, odnosno svojim bivšim suprugom postigla dogovor na sudu vezan uz imovinu stečenu tijekom trajanja njihove bračne zajednice na način da joj on isplati iznos od 23.000,00 eura. Sporazum su postizali na sudu jer joj bivši suprug u početku nije htio isplatiti ništa na ime bračne stečevine, ali i nakon što su zaključili sporazum o isplati 23.000,00 eura, niti tada joj dobrovoljno nije želio isplatiti taj iznos. Kako su malo pomalo počele nestajati sve nekretnine koje su stekli tijekom trajanja bračne zajednice i ostale su samo dvije nekretnine koje čine jednu cjelinu na terenu, a nalaze se u blizini Omiša ona se obratila odvjetniku te su pokrenuli ovrhu nad tim nekretninama kako i te nekretnine ne bi "nestale". Postupak je pokrenula 2013. godine na Općinskom sudu u Splitu, a 2014. godine joj se obratio bivši suprug Zoran te joj je dao do znanja da je našao kupca za te dvije nekretnine te da će nakon što se nekretnine prodaju u sudskom postupku sačiniti konačni obračun. Tada joj je isplatio i 15.000,00 eura što tužiteljica ne spori, a za preostali iznos koji joj je još dugovao dogovorili su da će konačni obračun učiniti nakon što se te nekretnine prodaju u ovršnom postupku. Bivšem suprugu je rekla da ako joj isplati iznos koji joj još duguje kao i troškove koji su joj nastali radi pokretanja postupaka da će ona povući prijedlog za ovrhu. Tužitelj se s time nije složio jer je Zlatko Panković imao zabilježenu ovrhu na tim istim nekretninama pa ako bi ona povukla prijedlog za ovrhu Zlatko Panković bi došao na njezino mjesto, a to njezinom bivšem suprugu nije odgovaralo. Tužitelj je znao sve što se događalo jer je između njih postojao dogovor da se te nekretnine prodaju i da se njoj namiri njezino potraživanje prema njemu. Ovršni postupak je trajao, ali se kupci nisu pojavili na prvom ročištu za dražbu o čemu ju je obavijestio njezin odvjetnik. Kako se nitko od kupaca nije pojavio niti na drugoj dražbi nekretnine je kupila ona, odnosno njezin odvjetnik u njezino ime i za njezin račun. Te nekretnine je kasnije ona prodala po cijeni koja je utvrđena na drugom dražbenom ročištu i to jedinom kupci koji je bio zainteresiran ubrzo nakon što je ona kupila te nekretnine.

14. Iz iskaza svjedoka Zlatka Pankovića (list 71-72) proizlazi da je tužitelj njegov vjenčani kum, a tuženica je vjenčana kuma njegovoj supruzi. U vrijeme kada su bili u dobrim odnosima pozajmio je određeni iznos novca tužitelju Zoranu Matiću, a koji iznos mu do dana današnjega nije vratio. Danas nije u kontaktu niti sa tužiteljem, niti sa tuženicom. Nakon što je prošao rok u kojemu mu je tužitelj Zoran Matić trebao vratiti pozajmljeni novac pozvao ga je na ispunjenje njegove obveze, ali dobrovoljnim putem nije uspio postići s njim dogovor pa je morao podnijeti tužbu sudu radi vraćanja pozajmljenog novca, no niti nakon odluke suda tužitelj mu nije vratio dugovani iznos. Njegov odvjetnik je još tijekom trajanja parničnog postupka zatražio izdavanje privremene mjere zabrane otuđenja i opterećenja nekretnina u vlasništvu Zorana Matića u Dućama kod Omiša. Tijekom trajanja tog postupka i tužitelj Zoran Matić i tuženica Gerda Matić su svjedočili protiv njega i pokušavali ga onemogućiti da vrati svoj novac. Zna da je tuženica imala određena potraživanja prema tužitelju Zoranu Matiću i nekako je uspjela steći u vlasništvo te nekretnine na kojima je bila privremena

mjesta zabrane otuđenja pa je on na kraju ostao bez svog novca. Radilo se glavnici u iznosu od 229.000,00 kuna, a nastali troškovi su bili oko 14.000,00 kuna. Zna da je tužitelj Zoran Matić imao i nekretninu u Zabrđu, a koju nekretninu je prenio na svoju majku tako da niti na taj način nije uspio doći do svog novca.

15. Da bi se utvrdila visina štete koju tužitelj potražuje od tuženice proveden je dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem od strane vještaka knjigovodstvene struke dipl. ecc. Tome Dlake.

16. Iz nalaza i mišljenja financijsko knjigovodstvenog vještaka dipl. ecc. Tome Dlake (list 86-94) proizlazi da je pregledom raspoložive dokumentacije utvrđeno da je ovrhovoditeljica Gerda Matić-Steinbach u ovršnom postupku koji se vodio kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Ovr-4253/2014 (ranije Ovr-2513/2013) od ovršenika Zorana Matića naplatila dug u iznosu od 23.000,00 eura s kamatama iako je od ovršenika primila iznos od 15.000,00 eura čime bi dug bio smanjen na 8.000,00 eura. U postupku ovrhe prodane su dvije ovršenikove nekretnine iako je za potpuno namirenje glavnice, duga, kamata i troškova bila dovoljna prodaja jedne nekretnine. Time je za ovršenika nastala šteta koja po mišljenju vještaka iznosi najmanje 35.526,90 eura.

17. Na zaprimljeni nalaz i mišljenje tužitelj nije imao nikakvih primjedaba, već je konačno specificirao tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom vještaka. Tuženica je prigovarala nalazu i mišljenju vještaka u pogledu matematičkog izračuna navodeći da vještak u zaključku navodi da je dug smanjen na 8.000,00 eura, a iz tablica u nalazu i mišljenju pod točkom V. navodi da je smanjen na 11.000,00 eura te vještak cijeli svoj izračun radi uzimajući u obzir iznos od 11.016,77 eura te je predložila da se vještaka pozove da se pismenim putem očituje o razlici u iznosima.

18. U dopunskom očitovanju (list 119-120) vještak je naveo da je zbog tijeka kamata i troškova u trenutku plaćanja iznosa od 15.000,00 eura glavnica već bila veća od 23.000,00 eura, točnije iznosila je 23.814,93 eura, a dotad obračunate kamate iznosile su 2.201,84 eura. Obračunom u postupku vještačenja je uplata iznosa od 15.000,00 eura raspoređena na naplatu obračunate kamate u iznosu od 2.201,84 eura i naplatu glavnice u iznosu od 12.798,16 eura. Slijedom navedenog, nakon uplate iznosa od 15.000,00 eura preostala glavnica na koju teku daljnje kamate iznosi 11.016,77 eura.

19. Uvidom u spis Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 utvrđeno je da je ovrhovoditelj Gerda Matić-Steinbach, ovdje tuženica protiv ovršenika Zorana Matića, ovdje tužitelja pokrenula ovršni postupak temeljem pravomoćne i ovršne isprave i to sudske nagodbe sklopljene pred Općinskim sudom u Sesvetama pod poslovnim brojem P-1213/2011 na nekretninama upisanima u zemljišnoknjižni uložak broj 1257 k.o. Duće i to kč.br. 2209/1, vinograd površine 302 m2 i zemljišnoknjižni uložak broj 2047 k.o. Duće i to kč.br. 2209/2, šuma površine 325 m2, koje nekretnine su upisane u zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog sud u Splitu, Stalna služba u Omišu. Temeljem prijedloga za ovrhu Općinski sud u Splitu donio je 22. svibnja 2013. rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2513/2013 kojim je odredio predloženu ovrhu. Nadalje je utvrđeno da je ovrha odgađana u suglasnosti ovrhovoditelja i ovršenika obzirom da je ovršenik Zoran Matić obavještavao ovrhovoditelja Gerdu Matić Steinbach da ima namjeru platiti cjelokupno dugovanje u mirnom postupku. Kako do plaćanja iznosa

navedenog u ovršnoj ispravi i to iznosa od 23.000,00 eura nije došlo mirnim putem ovršni postupak je nastavljen te su nekretnine koje su bile predmet ovršnoga postupka prodane i predane u posjed ovrhovoditelju Gerdi Matić Steinbach temeljem rješenja Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 od 26. studenog 2018. (list 123-124 ovršnog spisa) i temeljem Zaključka Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 od 26. veljače 2019. (list 128-129 ovršnog spisa). Rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 od 18. ožujka 2019. utvrđeno je da je ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2513/2013 od 22. svibnja 2013. i rješenjem Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2363/2016 od 23. svibnja 2016. u cijelosti dovršena.

20. Uvidom u spis Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-2513/2013 utvrđeno je nadalje da je ovršna isprava temeljem koje je proveden i pravomoćno dovršen ovršni postupak na nekretninama sudska nagodba Općinskog suda u Sesvetama poslovni broj P-1213/2011 od 30. ožujka 2012. Navedenom sudskom nagodbom ovdje tužitelj Zoran Matić obvezao se isplatiti Gerdi Matić Steinbach, ovdje tuženici iznos od 23.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke do 30. ožujka 2013. s osnove bračne stečevine. Radi osiguranja navedene isplate pod točkom VI. nagodbe osnovano je založno pravo na nekretninama te je temeljem sudske nagodbe Gerda Matić Steinbach bila upisana kao založni vjerovnik na nekretninama u vlasništvu Zorana Matića i to nekretnina upisanih u zemljišnoknjižni uložak broj 1257 k.o. Duće i to kč.br. 2209/1, vinograd površine 302 m2 i zemljišnoknjižni uložak broj 2047 k.o. Duće i to kč.br. 2209/2, šuma površine 325 m2, koje nekretnine su upisane u zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog sud u Splitu, Stalna služba u Omišu.

21. Nakon što je ovršni postupak pravomoćno dovršen ovršenik Zoran Matić putem svojega punomoćnika zatražio je presliku cijeloga spisa te je pokrenuo ovaj parnični postupak 31. siječnja 2020. radi naknade štete u kojemu od tuženice Gerde Matić Steinbach potražuje isplatu iznosa od 296.250,00 kuna navodeći da mu je od strane tuženice počinjena šteta iz razloga što je on tuženici tijekom vođenja ovršnog postupka isplatio iznos od 15.000,00 eura te joj je još ostao dužan iznos od 8.000,00 eura na ime glavnice. Tuženica o navedenoj uplati nije obavijestila sud pred kojim se vodio ovršni postupak te se postupak vodio na način da je tuženica naplatila iznos od 23.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti na ime glavnice te kamate i troškove koji su nastali te je prema navodima tužitelja tuženica dva puta naplatila iznos od 15.000,00 eura čime je za taj iznos oštetila tužitelja Zorana Matića. Tužitelj u tužbi navodi kako je provođenjem ovrhe tužitelju nastala šteta jer mu je tuženica ponovno naplatila već plaćeni iznos od 15.000,00 eura, kao i iz razloga što su predmetom ovrhe bile dvije nekretnine koje su obje prodane, dok je prema mišljenju tužitelja za naplatu iznosa od 8.000,00 eura, zateznih kamata i troškova na taj iznos bilo dovoljno prodati jednu nekretninu.

22. Tužitelj Zoran Matić pokrenuo je protiv tuženice Gerde Matić Steinbach tužbu radi naknade štete u kojoj traži povrat iznosa za koji smatra da je oštećen. Naknada štete je izvanugovorni odnos za koji je potrebno ispunjenje određenih pretpostavki da bi izvanugovorna obveza uopće nastala. Pretpostavke odgovornosti za štetu jesu postojanje subjekata obveznog odnosa odgovornosti za štetu, a to su štetnik i oštećenik. Nadalje je potrebna štetna radnja štetnika te šteta koja mora nastati na

strani oštećenika. Nadalje je potrebna uzročna veza, odnosno izvršena štetna radnja mora kao uzrok proizvesti određenu štetu kao posljedicu. Potrebna je nadalje i protupravnost štetne radnje. Protupravnost ima svoje objektivne elemente i svoje subjektivne elemente, odnosno štetna radnja štetnika mora biti protivna nekom pravnom pravilu i mora biti počinjena krivnjom štetnika. U ovom konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao postojanje štetne radnje štetnika, niti protupravnost štetne radnje kojom je počinjena šteta na imovini oštećenika.

23. Osnovano tuženica tijekom cijelog ovog postupka navodi da je ovršni postupak na nekretninama u vlasništvu ovršenika, ovdje tužitelja pokrenula temeljem sudske nagodbe u kojoj se tužitelj Zoran Matić obvezao isplatiti joj iznos od 23.000,00 eura na ime bračne stečevine u roku od godinu dana. Temeljem sklopljene sudske nagodbe tuženica je upisala založno pravo na nekretninama u vlasništvu Zorana Matića te nakon što je protekao rok dospjelosti tuženica je kao ovrhovoditelj pokrenula ovršni postupak radi naplate dugovanog iznosa. Obzirom da su obje nekretnine bile predmetom založnoga prava i navedene su u ovršnoj ispravi ovrha na nekretninama predložena je na obje nekretnine.

24. Neosnovano tužitelj Zoran Matić tijekom ovoga postupka navodi da je tuženica ovrhu mogla provesti na jednoj nekretnini iz razloga što je na tuženici bila odluka hoće li ovrhu provesti na svim založenim nekretninama ili samo na nekima. Osnovano tuženica tijekom postupka navodi kako na iznos glavnice od 23.000,00 eura teku i zakonske zatezne kamate te da su i nastali troškovi ovršnog postupka te je uslijed toga konačan iznos duga nemoguće unaprijed predvidjeti kao niti trajanje samog ovršnog postupka. Koliki iznos će se naplatiti u ovršnom postupku ovisi i o procjeni nekretnina te o tome na kojem dražbenom ročištu bi se nekretnine prodale. Osnovano dakle tuženica tvrdi kako ona nije mogla unaprijed znati na koliki iznos će nekretnine koje su predmet ovrhe biti procijenjene, kao i to hoće li se na dražbi prodati jedna nekretnina ili obje. Osnovano tuženica navodi i to kako tužitelj, iako je sudjelovao u ovršnom postupku i bio obavještavan o ovršnim radnjama, što proizlazi iz dostavnica koje se nalaze u ovršnom spisu, nije prigovarao niti procjeni, niti je podnosio žalbe protiv odluka ovršnog suda.

25. Ovaj sud također smatra, kao što to tuženica navodi tijekom postupka da ukoliko je tužitelj smatrao da je tuženica, kao ovrhovoditelj dvostruko namirena u skladu sa čl. 62. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 57/96, 29/99, 173/03, 151/04 i 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 57/11, 112/12) trebao je podnijeti prijedlog za protuovrhu, odnosno zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži vraćanje onoga što je ovrhom dobio, ako je ovrhovoditelj u ovršnom postupku naplatio više nego što je ovrhom određeno. Taj prijedlog tužitelj kao ovršenik mogao je podnijeti u roku od tri mjeseca od saznanja da je u ovršnom postupku naplaćeno više nego što je trebalo, a najkasnije u roku od jedne godine od provedbe ovrhe. Kako je Općinski sud u Splitu 18. ožujka 2019. donio rješenje kojim je utvrđeno da je ovrha dovršena, a tužitelj, tamo ovršenik nije podnio prijedlog za protuovrhu ne može taj prijedlog više podnijeti.

26. Uvidom u ovršni spis također je utvrđeno da ukupan dug ovršenika, ovdje tužitelja Zorana Matića na dan 13. rujna 2018. iznosi 268.073,20 kuna, a nekretnine su prodane za ukupan iznos od 266.477,00 kuna. Utvrđeno je i to da je rješenjem Općinskog suda u Splitu od 3. travnja 2019. naloženo ovršeniku, ovdje tužitelju da

tuženici, tamo ovrhovoditelju naknadi daljnji iznos troška od 14.937,50 kuna. Iz ovršnog spisa proizlazi dakle da se tuženica, kao ovrhovoditelj u ovrsi nije naplatila u cijelosti. Tužitelju se daje do znanja da je on u ovršnom postupku mogao istaknuti da je tuženici isplatio iznos od 15.000,00 eura te da je dug poradi kojega se ovrši postupak vodi manji, a što isti nije učinio. Navode tužitelja kako nije imao nikakvog saznanja o provođenju ovršnog postupka na Općinskom sudu u Splitu ovaj sud ne prihvaća jer je uvidom u dostavnicu koja se nalazi u spisu Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4253/2014 (prije Ovr-2513/2013) utvrđeno da je tužitelj kao ovršenik rješenje o ovrsi primio 29. svibnja 2013. Također je uvidom u ovršni spis utvrđeno da je ovrha odgađana jer je ovršenik, ovdje tužitelj obavijestio ovrhovoditelja, ovdje tuženicu da će dobrovoljno platiti dugovani iznos. Kako nije došlo do plaćanja dugovanoga iznosa ovršni postupak je nastavljen te je proveden do kraja.

27. Ovaj sud svoju vjeru poklanja iskazu tuženice kao stranke jer se njezin iskaz podudara sa dokumentacijom koja se nalazi u ovom spisu kao i u ovršnom spisu. Iskazu tuženika sud ne vjeruje jer je njegov iskaz u suprotnosti kako sa iskazom tuženice tako i sa dokumentacijom koja se nalazi u ovršnom spisu iz kojega proizlazi kako je tužitelj bio upoznat sa tijekom ovršnog postupka te nije koristio nikakve pravne radnje niti pravna sredstva u ovršnom postupku, niti je obavijestio ovršni sud da je dio dugovanja podmirio ovrhovoditelju, a što je po mišljenju ovoga suda trebao učiniti. Sud vjeruje tuženici da je tijekom provođenja ovršnog postupka na Općinskom sudu u Splitu komunicirala sa tužiteljem te je čak sam tužitelj tražio kupca za nekretnine koje su bile predmet ovoga postupka te da su postigli dogovor da će konačni obračun dugovanja sačiniti nakon što se nekretnine prodaju u ovršnom postupku. Sud vjeruje kako tuženica nije imala namjeru počiniti štetu tužitelju, već je samo željela namiriti potraživanje koje je imala prema bivšem suprugu, a obzirom da on nije dobrovoljno postupio po sudskoj nagodbi koju su sklopili kako bi uredili svoje međusobne odnose nastale u braku i nakon razvoda braka. Sud prihvaća navode tuženice kako je ovršni postupak vodio njezin odvjetnik kao punomoćnik obzirom da je to vidljivo iz ovršnog spisa, te ona nije vodila računa o tome koliko je duga još ostalo nakon što joj je tužitelj uplatio iznos od 15.000,00 eura jer je trebalo i podmirivati troškove odvjetnika koji je vodio ovršni postupak u njezino ime i za njezin račun.

28. Iako iz nalaza i mišljenja financijsko knjigovodstvenog vještaka proizlazi da bi za potpuno namirenje glavnice duga, kamata i troškova bila dovoljna prodaja jedne nekretnine te da je za ovršenika prodajom dvije nekretnine nastala šteta koja iznosi oko 35.526,90 eura, kao što je već naprijed navedeno tužitelj u ovom postupku nije dokazao niti štetnu radnju, niti protupravnost štetne radnje, već je u dogovoru sa tuženicom pristao na to da se ovršni postupak provede do kraja kako bi se naplatilo potraživanje koje tuženica ima prema tužitelju, a ukoliko bi ostao neki novčani iznos nakon namirenja tuženice, kao ovrhovoditelja taj iznos bi tuženica uplatila tužitelju. Obzirom da je Zlatko Panković imao potraživanje prema Zoranu Matiću te je i on pokrenuo ovršni postupak na predmetnim nekretninama, ali kako je tuženica Gerda Matić Steinbach bila upisana u prvenstvenom redu prije njega on nije uspio niti u ovršnom postupku naplatiti svoje potraživanje, da je tuženica kao ovrhovoditelj povukla prijedlog za ovrhu tada bi Zlatko Panković možda uspio naplatiti svoje potraživanje od tužitelja Zorana Matića.

29. Nakon provedenog postupka ovaj sud zaključuje da tužitelj nije dokazao osnovanost tužbenoga zahtjeva jer nije dokazao da je izvanugovorni odnos uopće nastao obzirom da nije dokazao sve pretpostavke potrebne za naknadu štete, točnije nije dokazao kojom je to štetnom radnjom tuženica počinila štetu tužitelju te u čemu se sastoji protupravnost njezinog postupanja u ovršnom postupku, tužbeni zahtjev odbijen je u cijelosti te je odlučeno kao pod točkom I. izreke.

30. Kako tužitelj nije uspio u ovom postupku odbijen je i njegov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 15.837,75 eura zajedno s kamatama na taj iznos pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

31. Kako je tuženica uspjela u ovom postupku dosuđen joj je trošak postupka.

32. Odluka o troškovima postupka u skladu je sa odredbom čl. 154. st. 1. i čl. 155 ZPP. Tuženici je priznat trošak postupka u iznosu od 12.535,00 eura (točka III. izreke). Trošak je dosuđen ovisno o vrijednosti predmeta spora te je u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 117/96 i 91/04, 148/09, 142/12,103/14, 118/14, 104/15, 37/22 i 126/22, dalje Tarifa). Trošak se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr 8/1 Tarife), troška zastupanja na ročištima 2. studenog 2023., 27. veljače 2024., 7. svibnja 2024., 4. srpnja 2025. i 2. listopada 2026., svako u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr 9/1 Tarife), troška sastava podnesaka od 23. rujna 2024., 10. listopada 2024. i 20. kolovoza 2025, svako u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr 8/1 Tarife) i PDV u iznosu od 2.500,00 eura. Tuženici je nadalje priznat trošak za svjedoka Zlatka Pankovića u iznosu od 35,00 eura.

33. Kamate na trošak postupka u skladu su sa odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a.

34. Tuženica je odbijena s dijelom troška postupka u iznosu od 1.341,40 eura zajedno s kamatama na taj iznos pa je odlučeno kao pod točkom IV. izreke. Tuženici nije priznat trošak sudske pristojbe u ukupnom iznosu od 1.326,00 eura iz razloga što tuženica nikakve sudske pristojbe nije niti platila, niti je pozvana da ih plati. Također joj nije priznat trošak sudskog dostavljača u iznosu od 15,40 eura jer tuženica u ovom postupku taj trošak nije imala, niti se u spisu nalazi dokumentacija iz koje bi proizlazila osnovanost i visina ovoga troška.

35. Uslijed svega naprijed navedenog i obrazloženog odlučeno je kao u izreci.

U Vrbovcu 25. studenog 2026.

Sudac
Ljiljana Košić

Dokument je elektronički potpisan:
Ljiljana Košić
Vrijeme potpisivanja:
25-11-2026
12:08:33

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
2.5.4.97=#0C115641544852 2D373239333135363738 3336
OU=Signature
S=Košić
G=Ljiljana
CN=Ljiljana Košić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo uložiti žalbu Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana objave. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda.

Dostaviti:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. presuda nepravomoćna
4. zovi tužitelja da plati sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 219,79 eura
5. zovi tužitelja da plati sudsku pristojbu presudu u iznosu od 513,19 eura (256,60 u roku 3 dana)
6. vidi upisnik "Pn"
7. kal 15 dana

Broj zapisa: **9-30890-9cdce**

Kontrolni broj: **0e1be-dcfd2-bb401**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Košić, O=OPĆINSKI SUD U SESVETAMA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.